

Torsdag den 14. april 2016

P8_TA(2016)0137

Den private sektor og udvikling**Europa-Parlamentets beslutning af 14. april 2016 om den private sektor og udvikling (2014/2205(INI))**

(2018/C 058/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Styrkelse af den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig vækst i udviklingslandene« (COM(2014)0263) og Rådets konklusioner herom af 23. juni 2014 og 12. december 2014,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Et globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015« (COM(2015)0044),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Et værdigt liv for alle« (COM(2013)0092) og Rådets konklusioner herom af 25. juni 2013,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637) og til Rådets konklusioner herom af 14. maj 2012,
- der henviser til handlingsplanen for private investeringer i mål for bæredygtig udvikling, der er beskrevet i UNCTAD's 2014-beretning om investeringer i verden ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om fremme af udvikling gennem ansvarlige forretningsmetoder, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2015 om udviklingsfinansiering ⁽⁴⁾ og især sin opfordring til, at den private sektor tilpasser sig målene for bæredygtig udvikling (SDG'erne),
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2014 om betydningen af ejendomsret, besiddelse af ejendom og velstandsskabelse for udryddelse af fattigdom og fremme af bæredygtig udvikling i udviklingslande ⁽⁵⁾,
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om aktiviteterne inden for EU-plattformen for blandet finansiering i eksternt samarbejde fra platformens etablering til slutningen af juli 2014 (COM(2014)0733),
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet af 2. marts 2005 og Accrahandlingsplanen af 4. september 2008,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0250.

Torsdag den 14. april 2016

- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 16/2014 med titlen »Effektiviteten af at blande tilskud, der ydes under regionale investeringsfaciliteter, og lån fra finansielle institutioner til at støtte EU's eksterne politikker«,
- der henviser til Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde af 1. december 2011 ⁽¹⁾ og navnlig til punkt 32, der omhandler behovet for at anerkende den private sektors centrale rolle med hensyn til at fremme innovation, skabe velstand, indtægter og jobs, mobilisere nationale ressourcer og således bidrage til at reducere fattigdom,
- der henviser til fælleserklæringen om offentligt-privat samarbejde ⁽²⁾ og partnerskabet for velstand ⁽³⁾, der var et af resultaterne af arbejdet i gruppen vedrørende den private sektor under Busanmødet,
- der henviser til slutdokumentet med titlen »The future we want« fra FN's Rio+20-konference om bæredygtig udvikling den 20.-22. juni 2012 ⁽⁴⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder ⁽⁵⁾,
- der henviser til dokumentet »The UN Global Compact and the OECD Guidelines for Multinational Enterprises: Complementarities and Distinctive Contributions« ⁽⁶⁾,
- der henviser til UNCTAD's investeringspolitiske ramme for bæredygtig udvikling (IPFSD) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Den Afrikanske Udviklingsbankgruppes strategi for udvikling af den private sektor 2013-2017 med titlen »Supporting the transformation of the private sector in Africa« ⁽⁸⁾,
- der henviser til ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik ⁽⁹⁾,
- der henviser til UNIDO's Limaerklæring: »Towards Inclusive and Sustainable Industrial Development (ISID)« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til ILO's dagsorden for anstændigt arbejde,
- der henviser til artikel 9, stk. 2, litra b), i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder, som indeholder en forpligtelse til at sikre, at private udbydere af faciliteter og tilbud, som er åbne for eller gives offentligheden, tager hensyn til alle aspekter af tilgængelighed for handicappede ⁽¹¹⁾,
- der henviser til EU-strategien 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681),
- der henviser til udviklingsrammen for tiden efter 2015, hvori den private sektor anses for den vigtigste partner i gennemførelsen og dens rolle i overgangen til en grøn økonomi,
- der henviser til de frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse fra 2010 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>.

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home

⁽⁴⁾ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>.

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>.

Torsdag den 14. april 2016

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udenrigsvalget og Udvalget om International Handel (A8-0043/2016),
- A. der henviser til, at den offentlige sektors rolle er afgørende for opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling (SDG'er); der henviser til, at den private sektor er en kilde til velstandsskabelse og økonomisk vækst i alle markedsøkonomier, idet den tegner sig for 90 % af beskæftigelsen og indkomsterne i udviklingslandene; der henviser til, at den private sektor tegner sig for 84 % af BNP i udviklingslandene ifølge De Forenede Nationer (FN) og har kapacitet til at skabe et bæredygtigt grundlag for mobilisering af indenlandske ressourcer, hvilket fører til mindre afhængighed af bistand, så længe den er korrekt reguleret, er i overensstemmelse med menneskerettighedsprincipperne og miljømæssige standarder og fremmer konkrete langsigtede forbedringer i den indenlandske økonomi, bæredygtig udvikling og reduktion af uligheder;
- B. der henviser til, at 1,2 mia. mennesker ifølge FN's udviklingsprogramms indeks for menneskelig fattigdom tjener mindre end 1,25 USD om dagen; der henviser til, at uligheden bliver stadig større, og at den sammen med fattigdom udgør en af de største trusler mod den globale stabilitet;
- C. der henviser til, at der er en klar sammenhæng mellem udviklingen af en stærk fremstillingssektor og fattigdomsreduktion: En 1 % stigning i industriens værditilvækst pr. indbygger reducerer fattigdommen pr. indbygger med næsten 2 % ⁽¹⁾;
- D. der henviser til, at det er nødvendigt med betydelige investeringer, idet det skønnes, at udviklingslandene har behov for yderligere 2,4 billioner USD om året i forhold til det nuværende investeringsniveau; der henviser til, at privat finansiering kan supplere, men ikke erstatte offentlig finansiering;
- E. der henviser til, at FN erklærede 2012 som det internationale år for kooperativer for at fremhæve deres rolle med hensyn til at sikre udvikling, inddragelse af borgerne, styrke den menneskelige værdighed og bidrage til at nå 2015-målene (MDG-målene); der henviser til, at den kooperative sektor på verdensplan har ca. 800 millioner medlemmer i mere end 100 lande og anslås at tegne sig for mere end 100 millioner arbejdspladser i hele verden;
- F. der henviser til, at mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der udgør rygraden i alle markedsøkonomier, har langt større reguleringsmæssige byrder i udviklingslandene end i EU, og at de fleste af dem opererer i den uformelle økonomi, der er hærget af volatilitet, og hvor de nægtes retsbeskyttelse, arbejdstagerrettigheder og adgang til finansiering; der henviser til, at de fattigste lande ifølge Verdensbankens rapport »Doing Business« fra 2014 faktisk er dem, der har de største reguleringsmæssige byrder ⁽²⁾;
- G. der henviser til, at industrialiseringen (især gennem udvikling af lokale små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og små og mellemstore industrier (SMI'er)) er en drivkraft for velfærd og udvikling;
- H. der henviser til, at udvikling som en grundlæggende menneskerettighed bekræftes i FN's erklæring om retten til udvikling fra 1986; der henviser til, at erklæringen tilslutter sig en »menneskerettighedsbaseret« tilgang, som er karakteriseret ved virkeliggørelse af alle menneskerettighederne (økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og politiske); der henviser til, at erklæringen også indeholder en forpligtelse til at styrke internationalt samarbejde;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ Verdensbankgruppen, »Doing Business 2014«; Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises, 29. oktober 2013.

Torsdag den 14. april 2016

- I. der henviser til, at udenlandske direkte investeringer har potentiale til at bidrage til opfyldelsen af mål for bæredygtig udvikling (SDG'er), som afspejlet i UNCTAD's forslag til en handlingsplan for SDG'er (en handlingsplan til fremme af den private sektors bidrag ⁽¹⁾), forudsat at de er korrekt reguleret og fremmer konkrete forbedringer i den indenlandske økonomi, navnlig i form af teknologioverførsel og skabelse af uddannelsesmuligheder for den lokale arbejdsstyrke, herunder kvinder og unge;
- J. der henviser til, at toldsatter på import spiller en afgørende rolle med hensyn til at skabe offentlige indtægter og give spirende industrier mulighed for at vokse på udviklingslandenes egne nationale markeder; der henviser til, at toldsatter på import på forarbejdede landbrugsprodukter kan give mulighed for værdiforøgelse og jobskabelse i økonomierne i landdistrikterne og samtidig fremme fødevarer sikkerheden;
- K. der henviser til, at 60 % af udviklingslandenes arbejdspladser findes inden for den uformelle sektor i mikro-virksomheder, små og mellemstore virksomheder, og at 70 % af mikrovirksomhederne og de små og mellemstore virksomheder ikke modtager nogen finansiering fra finansieringsinstitutter, selv om de har brug for det for at vokse og skabe arbejdspladser;
- L. der henviser til, at 51 af de 100 største økonomiske enheder i verden er virksomheder, og at de 500 største multinationale virksomheder står for næsten 70 % af verdenshandelen;
- M. der henviser til, at den gennemsnitlige stigning i industriens værditilvækst i industrilandene er 10 gange højere end i udviklingslandene og 90 gange højere end i de mindst udviklede lande (LDC'er) ⁽²⁾;
- N. der henviser til, at det finanspolitiske råderum i de udviklede lande og udviklingslandene i realiteten er begrænset af de krav, som stilles af globale investorer og finansielle markeder; der henviser til, at udviklingslande ifølge IMF er særligt berørte af selskabers skatteundgåelse, eftersom de i højere grad end OECD-landene er afhængige af selskabsskat som indtægtskilde; der henviser til, at de metoder, som gør det lettere for multinationale selskaber og enkeltpersoner at undgå at betale skat, i vid udstrækning anvendes af EU's medlemsstater;
- O. der henviser til, at højniveaupanelet, som rådgiver FN's generalsekretær Ban Ki-moon om udviklingsdagsordenen efter 2015, som hørte de administrerende direktører i 250 virksomheder (med årlige indtægter på 8 mio. USD) fra 30 lande, har konkluderet, at bæredygtighed skal integreres i virksomhedernes strategier, hvis virksomhederne skal have mulighed for at udnytte de kommercielle muligheder for bæredygtig vækst; der henviser til, at den private sektors villighed til at bidrage til en bæredygtig udvikling ofte støder på forhindringer i form af en mangel på klare modeller for partnerskaber mellem private virksomheder og den offentlige sektor; der henviser til, at den private sektor er en potentiel leverandør af varer og tjenesteydelser til fattige samfund og personer, som kan reducere omkostningerne, øge udvalget og skræddersy varer og tjenester til deres specifikke behov samt bidrage til udbredelse af miljømæssige og sociale beskyttelsesforanstaltninger og standarder;
- P. der henviser til, at offentlig-private partnerskaber (OPP'er) i mangel af en alment accepteret definition kan defineres som multiinteressent-arrangementer mellem private aktører, offentlige organer og civilsamfundsorganisationer, som stræber efter at nå et gensidigt fordelagtigt offentligt mål ved at dele ressourcer og/eller ekspertise;
- Q. der henviser til, at de europæiske institutioner for udviklingsfinansiering (EDFI), der er en gruppe af 15 bilaterale institutioner, der spiller en vigtig rolle i forbindelse med langsigtet finansiering for den private sektor med henblik på at udvikle og reformere økonomier, søger at investere i virksomheder med en bred vifte af forskellige udviklingsfremmende virkninger, lige fra pålidelig elforsyning og adgang til rent vand til sikring af finansiering til SMV'er og markedsadgang for små landbrug;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Torsdag den 14. april 2016

- R. der henviser til, at OPP'er i årtier har været en almindelig metode til projektgennemførelse i de udviklede lande, især i de europæiske lande og USA og i dag også anvendes i vidt omfang i udviklingslandene af de fleste donorer, idet de tegner sig for ca. 15-20 % af de samlede infrastrukturinvesteringer;
- S. der henviser til, at 2,5 mia. mennesker, hvoraf de fleste er i udviklingslandene, og størstedelen af dem er kvinder og unge, fortsat er udelukket fra erhvervslivet, den formelle finansielle sektor og muligheder for ejerskab af ejendom og jord; der henviser til, at der er en konstant kønsbestemt indkomstforskel på 6-9 procentpoint i alle indkomstgrupper i udviklingslandene; der henviser til, at arbejdsmarkedsdialog er et vigtigt middel til støtte ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen og vende tendensen til underrepræsentation af erhvervslivet i udviklingslandene;
- T. der henviser til, at veludformede og effektivt gennemførte OPP'er har kapacitet til at mobilisere private og offentlige midler på lang sigt, skabe innovation inden for teknologier og forretningsmodeller og ved hjælp af indbyggede mekanismer sikre, at disse partnerskaber stilles til regnskab for udviklingsresultaterne;
- U. der henviser til, at OPP'er i udviklingslande hidtil primært findes inden for energi-, infrastruktur- og telekommunikationssektorer, mens deres potentiale i sektorer som f.eks. landbrug, uddannelse, grøn teknologi, forskning og innovation, sundhedspleje og ejendomsrettigheder, stort set forbliver uudnyttet;
- V. der henviser til, at næsten to tredjedele af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) långivning til Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) i de seneste ti år har været rettet mod aktiviteter i den private sektor; der henviser til, at EIB's Cotonou-investeringsfacilitet er blevet anerkendt som en enestående risikobærende revolverende fond til finansiering af mere risikobetonede investeringer til fordel for udvikling af den private sektor;
- W. der henviser til, at selv om der kommer 45 millioner nye jobsøgende ud på udviklingslandenes arbejdsmarked hvert år ⁽¹⁾, erklærer 34 % af virksomhederne i 41 lande, at de ikke kan finde de medarbejdere, de har brug for;
- X. der henviser til, at blanding i forbindelse med dagsordenen for forandring anerkendes som et vigtigt instrument, der gør det muligt at mobilisere yderligere midler ved at kombinere EU-tilskud med lån eller egenkapital fra offentlige og private investorer; der henviser til, at det i særberetning nr. 16/2014 fra Den Europæiske Revisionsret om anvendelsen af blanding dog konkluderes, at der i næsten halvdelen af de undersøgte projekter ikke var tilstrækkelig dokumentation for, at tilskuddene var berettigede, mens der i en række tilfælde var tegn på, at investeringerne også ville være blevet foretaget uden EU's bidrag;
- Y. der henviser til, at fremstillingsvirksomhed, der tegnede sig for omkring 470 mio. arbejdspladser på verdensplan i 2009 og ca. en halv milliard arbejdspladser på verdensplan i 2013 ⁽²⁾, rummer et stort potentiale for job- og velstandsskabelse og for anstændigt og højt kvalificeret arbejde;
- Z. der henviser til, at den globale velstand i stigende grad er koncentreret hos en lille velhavende elite, og at det forventes, at den rigeste 1 % vil eje mere end halvdelen af verdens rigdomme i 2016;
- AA. der henviser til, at en retfærdig og progressiv beskatning med kriterier for velfærd og social retfærdighed spiller en central rolle med hensyn til at reducere uligheder ved at omfordele velstand fra borgere med høje indkomster til de mest trængende i et land;

⁽¹⁾ Building an Employment-Oriented Framework for Strong, Sustainable and Balanced Growth — i baggrundsdokumentet »The Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion«, til konferencen på højt plan mellem ILO og IMF Conference, ILO 2010.

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

Torsdag den 14. april 2016

Langsigtet strategi for samarbejde med den private sektor

1. konstaterer, at den private sektors investeringer i udviklingslandene kan bidrage til at nå FN's mål for bæredygtig udvikling, hvis de reguleres korrekt; glæder sig over og tilslutter sig Rådets konklusioner af 12. december 2014 om en stærkere rolle for den private sektor i udviklingssamarbejdet; glæder sig over Kommissionens initiativ til at støtte den private sektor sammen andre statslige og ikkestatslige udviklingsorganisationer og inklusive forretningsmodeller såsom kooperativer og socialøkonomiske virksomheder med at blive en vigtig partner i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig udvikling inden for rammerne af FN's mål for bæredygtig udvikling, hvilket indebærer et tilsagn fra den private sektor om god forvaltningspraksis, fattigdomsbekæmpelse og skabelse af velstand gennem bæredygtige investeringer samt om at reducere uligheder, fremme menneskerettighederne og miljøstandarder og styrke de lokale økonomier; understreger vigtigheden af, at de forskellige roller for private og offentlige aktører til fulde forstås og anerkendes af alle involverede parter;
2. opfordrer Kommissionen til fortsat aktivt at engagere sig i drøftelserne om 2030-dagsordenen, samtidig med at den anerkender mangfoldigheden i den private sektor og udfordringerne med hensyn til at afhjælpe fattigdom blandt de mest marginaliserede grupper og de grupper, det er sværest at få fat i; mener, at alle EU-politikker, der har til formål at inddrage den private sektor i udvikling, skal specificere, hvilken del af den private sektor der er i målgruppen;
3. understreger, at fremtidige partnerskaber i forbindelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling mere indgående skal fokusere på at bekæmpe fattigdom og uligheder; minder om, at den officielle udviklingsbistand (ODA) fortsat skal være et centralt middel til at udrydde alle former for fattigdom og skal opfylde de grundlæggende sociale behov i udviklingslandene og ikke kan erstattes af privat finansiering; anerkender mulighederne for at mobilisere privat finansiering med ODA under forudsætning af gennemsigtighed, ansvarlighed, ejerskab, tilpasning til landeprioriteringer og risikoen for gældsbetjeningen;
4. opfordrer til øgede offentlige investeringer i offentlige tjenester, der skal være tilgængelige for alle, navnlig i transportsektoren og med hensyn til adgang til drikkevand, sundhedsydelser og uddannelse;
5. mener, at den private og den offentlige sektor er mest effektive, når de arbejder sammen for at skabe et sundt miljø for investeringer, erhvervslivet og grundlaget for økonomisk vækst; understreger, at alle partnerskaber og alliancer med den private sektor skal fokusere på fælles værdiprioriteter, der afstemmer forretningsmålene med EU's udviklingsmål, og overholde internationale normer for udviklingseffektivitet; mener, at de skal være udformet og administreret i fællesskab med partnerlandene for at sikre, at risici, ansvarsområder og fortjenester deles, er omkostningseffektive og har præcise udviklingsmål, regelmæssige delmål, klare regler for ansvarlighed og gennemsigtighed;
6. udtrykker tilfredshed med den rolle, som udenlandske private investeringer i udviklingslandene har med hensyn til at fremme indenlandsk udvikling; understreger endvidere vigtigheden af at fremme ansvarlige investeringer, som støtter lokale markeder og bidrager til at bekæmpe fattigdom;
7. støtter det arbejde, der udføres af sammenslutningen af europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner, idet medlemmerne stiller kapital til rådighed for virksomheder i udviklingslandene gennem direkte investeringer i virksomheder og indirekte ved at forpligte sig til at yde kapital til lokale forretningsbanker og privatkapital på nye markeder med fokus på mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme denne type programmer i sine finansierings- og samarbejdstiltag, eftersom den private sektor i udviklingslandene er af afgørende betydning;
8. opfordrer til, at der udvikles mere effektive gennemsigtigheds- og ansvarlighedsstandarder for EU-teknologivirksomheder i forbindelse med eksport af teknologier, der kan bruges til at krænke menneskerettighederne, understøtte korruption eller modarbejde EU's sikkerhedsinteresser;
9. understreger, at EU's handels-, investerings-, sikkerheds- og udviklingspolitikker er indbyrdes forbundne og har en direkte indvirkning på udviklingslandene; minder om, at artikel 208 i Lissabontraktaten fastsætter princippet om udviklingsvenlig politikkoherens, som kræver, at der tages hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med politikker, som kan forventes at berøre udviklingslandene, opfordrer til, at alle handels- og investeringspolitikker evalueres med hensyn til udviklingseffekten, navnlig med hensyn til universel adgang til varer og tjenesteydelser af almen interesse; understreger betydningen af at forbedre kapitlerne om bæredygtig udvikling i alle fremtidige bilaterale handelsaftaler med henblik på at medtage effektive rapporteringsordninger for den private sektor;

Torsdag den 14. april 2016

10. understreger, at det er nødvendigt at undersøge, hvordan den private sektor kan inddrages yderligere i den europæiske naboskabspolitik med henblik på at bidrage til at skabe økonomisk vækst og arbejdspladser i Europas naboskabsområde, f.eks. gennem udveksling af viden om, hvordan der kan skaffes adgang til kapital;

11. opfordrer Kommissionen til at fremme, støtte og finansiere offentligt-offentlige partnerskaber som første valg og til at medtage obligatoriske og offentligt tilgængelige forudgående konsekvensanalyser af fattigdom og sociale forhold i forbindelse med udviklingsprogrammer, der gennemføres i samarbejde med den private sektor;

12. opfordrer EU til at indføre formelle høringer med civilsamfundets organisationer og samfund, der direkte og indirekte berøres af udviklingsprojekter;

13. fremhæver det enorme potentiale for EU's merværdi i partnerskaber med den private sektor i tæt koordinering med dets medlemsstater og relevante internationale organisationer, hvoraf mange har en dokumenteret erfaring med at samarbejde med den private sektor; understreger, at en velfungerende markedsøkonomi, der er baseret på retstatsprincippet, fortsat er en vigtig drivkraft for økonomisk og social udvikling, og at EU's udviklingspolitik bør afspejle dette;

14. glæder sig over »Framework for Business Engagement with the United Nations«, som understreger, at en solid privat sektor, der leverer økonomisk vækst, er af afgørende betydning for så vidt angår virkeliggørelsen af målene for bæredygtig udvikling, og at den private sektor »yder vigtige bidrag til fælles økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt«;

15. glæder sig over inddragelsen af den private sektor i OECD's forum på højt plan om bistandseffektivitet; glæder sig navnlig over de initiativer, der i denne forbindelse iværksættes med henblik på at finde innovative måder, hvorpå der kan tilvejebringes flere midler til at skabe udvikling i den private sektor, og over den fælles erklæring fra Busan i 2011 om at »udvide og fremme offentligt og privat samarbejde med henblik på en bredt baseret, inklusiv og bæredygtig vækst«;

16. glæder sig over, at andelen af ubunden bilateral bistand har været konstant stigende, men udtrykker bekymring over de fortsatte formelle og uformelle former for bunden bistand⁽¹⁾; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gennemføre det tilsagn, de gav i den europæiske konsensus om udvikling med henblik på at »fremme en yderligere afbinding af bistanden, der går videre end de eksisterende henstillinger fra OECD«; understreger det vækstskabende potentiale, der ligger i en yderligere afbinding af bistanden, som vil være til gavn for det lokale erhvervsliv i udviklingslandene; opfordrer til at øge den reelle hjælp (»real aid«) og til at opbygge bæredygtige/lokale værdikæder; opfordrer til yderligere styrkelse af lokale aktører og til at sætte fokus på at skabe bæredygtige regionale/lokale værdikæder; understreger vigtigheden af lokalt og regionalt ejerskab, partnerlandenes egne nationale strategier og reformdagsordener, inddragelsen af udviklingsprojekter og merværdien ved at sikre lokale forsyningskæder; mener, at udviklingspolitikken spiller en vigtig rolle i forbindelse med håndteringen af de grundlæggende årsager til de nuværende migrationsstrømme mod EU;

17. anerkender også, at retten for alle lande, især udviklingslande, til at indføre midlertidige restriktioner for kapitalbevægelser for at forhindre, at der opstår finansielle kriser som følge af kortvarige og volatile private finansielle strømme; opfordrer til, at begrænsninger til denne ret fjernes fra alle handels- og investeringsaftaler, herunder i WTO;

18. påpeger, at EU skal tage hensyn til adgangen i forbindelse med sin støtte til den private sektor, idet udelukkelsen af store dele af befolkningen, f.eks. personer med handicap fratager de private virksomheder et marked af ikke ubetydelig størrelse;

Støtte til den lokale private sektor i udviklingslandene

19. minder om, at små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder i udviklingslandene kan stå over for langt større lovgivningsmæssige byrder end dem, der i EU, og at de mangler retsbeskyttelse og ejendomsrettigheder og driver virksomhed i den volatile uformelle økonomi; understreger i denne forbindelse betydningen af tinglysningsystemer; understreger behovet for at fremme den lokale private sektor i udviklingslandene, f.eks. gennem adgang til finansiering og ved at fremme iværksætteri; opfordrer Kommissionen, andre donorer og udviklingsagenturer til at øge deres støtte til at opbygge kapaciteten i nationale SMV'er;

⁽¹⁾ ActionAid (2005): Real Aid: An Agenda for Making Aid Work, s. 4.

Torsdag den 14. april 2016

20. opfordrer EU til at fremme nationalt ejede udviklingsstrategier for at udforme den private sektors bidrag til udviklingen ved at samarbejde med den private sektor i en udviklingsramme, der fokuserer på nationale kooperativer og SMV'er og mikrovirksomheder, navnlig små landbrugere, da de har det største potentiale for at skabe en retfærdig udvikling i landene;

21. understreger behovet for øget støtte til partnerskaber med udviklingslandene for at modernisere deres lovgivningsmæssige rammer ved at skabe et gunstigt klima for private initiativer og tilvejebringe mekanismer til støtte for virksomheder, og samtidig finde den rette balance mellem at skabe et gunstigt klima for investeringer og ved at beskytte offentlige interesser og miljøet gennem lovgivning; bemærker, at det er nødvendigt at fremme etableringen af pålidelige banksystemer og skatteforvaltninger i udviklingslande, der er i stand til at yde effektiv finansiel styring og forvaltning af offentlige og private midler; opfordrer partnerregeringerne til at indføre en udløbsklausul, hvorved unødvendige foranstaltninger kan annulleres; bemærker, at lovgivningen bør være genstand for konsekvensanalyser, der tager sigte på at evaluere negativ jobskabelse og trusler mod miljøstandarder;

22. opfordrer EU til at styrke udviklingslandenes kapacitet til at tilvejebringe indenlandske indtægter med henblik på at bekæmpe skatteunddragelse, korruption og ulovlige finansielle strømme, og navnlig for at gøre det muligt for de mindst udviklede lande og skrøbelige stater at opbygge mere effektive og stabile institutioner, bl.a. gennem udvikling af retfærdige og effektive skattesystemer; opfordrer med henblik herpå EU til at optrappe sin tekniske og finansielle bistand til udviklingslandene med henblik på at sikre en højere grad af gennemsigtighed og ansvarlighed; opfordrer EU og dets medlemsstater, alle relevante organisationer samt de udviklede lande og udviklingslande, der har undertegnet Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde fra 2011, til at overholde deres tilsagn om at styrke deres indsats for at bekæmpe korruption og ulovlige finansielle strømme;

23. opfordrer til, at Kommissionens GD DEVCO til at arbejde sammen med GD GROWTH for at genskabe regionale støttestrukturer for små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder i udviklingslandene på grundlag af modellen for Enterprise Europe-netværket med henblik på at hjælpe dem med at blive lovlige, opnå adgang til finansiering og kapital, opnå markedsgang og overvinde juridiske hindringer og støtte især styrkelse af formidlerorganisationer, der repræsenterer dem; understreger, at disse strukturer også med tiden kan blive muligheder for at indgå for lokale og regionale offentlig-private partnerskaber på områder, som varierer fra fødevarerindustrien til erhvervsuddannelse og sundhedsprogrammer og dermed fremme kapacitetsopbygning, videnoverførsel og erfaringer og samling af lokale og internationale ressourcer;

24. gentager, at det er EU's ansvar at støtte et retfærdigt globalt skattesystem, som reelt indebærer, at der fastsættes obligatoriske krav om offentlig landeopdelt indberetning for multinationale selskaber, oprettelse af et offentligt register over de reelle ejere af virksomheder, truster og lignende retlige enheder og sikre, at den automatiske udveksling af skatteoplysninger og en retfærdig fordeling af beskatningsrettigheder, samtidig med at der forhandles skatte- og investeringsaftaler med udviklingslandene; mener endvidere, at udviklingsfinansieringsinstitutioner kun bør investere i virksomheder og fonde, der er villige til at offentliggøre oplysninger om egentligt ejerskab og rapportere deres årsregnskaber på landebasis;

25. minder om, at toldordninger er en væsentlig bestanddel af lovgivningsmæssige rammer, der er tilpasset til udvikling af fordele for den private sektor og jobskabelsen; bemærker imidlertid med bekymring, at økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) tillader nedsættelse af toldsatser på import over et bredt spektrum af AVS-landenes økonomiske sektorer, mens fjernelse af told på EU-import betydeligt ville reducere toldindtægter i nogle tilfælde med op til 15-20 % af de offentlige indtægter; opfordrer indtrængende EU til at udforme sin handelspolitik i overensstemmelse med princippet om udviklingsvenlig politikkohærens;

26. glæder sig over de 500 mio. EUR fra EIB's effektfansieringsramme (IFE) under Cotonou-investeringsfaciliteten, der gør det muligt for EIB at intensivere sit engagement med den private sektor i mere risikobetonede områder og i mere udfordrende omgivelser; beklager nedskæringen i EIB's låneramme til Asien; understreger, at alle EIB's investeringer under Cotonou-investeringsfaciliteten bør afstemmes med nationalt ejede udviklingsstrategier i overensstemmelse med princippet om demokratisk ejerskab;

Torsdag den 14. april 2016

27. fremhæver, at der i skrøbelige stater og i lande efter en konflikt er større hindringer for udvikling i den private sektor end andre steder, og at dette kræver en mere målrettet tilgang med henblik på at forbedre investeringsklimaet og afskaffe hæmmende, forældet erhvervslovgivning aggressiv adfærd og det høje korruptionsniveau; anbefaler i denne forbindelse, at Kommissionen går i dialog med partnerlande og den private sektor i dialogen om politiske reformer for at overvinde den dybe mistillid mellem regeringerne og den private sektor, som traditionelt har eksisteret som følge af ineffektiv og uproduktiv adfærd, nepotisme og manglende legitimitet;

28. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og udviklingslandene til at intensivere deres bestræbelser på at fremme kvinders økonomiske indflydelse og oprette støttemekanismer for kvindelige iværksættere; bemærker, at en opsparingsbaseret tilgang til den finansielle integration af kvinder har givet en række gode resultater; anbefaler en strategi for integration af kønsaspektet i alle partnerskabsprogrammer, kombineret med iværksætteruddannelse for kvinder, unge, personer med handicap og målrettede netværk for kvindelige business angels; opfordrer til, at der gives øget støtte til lokale kvindelige iværksættere, således at de bliver i stand til at drage fordel af væksten i den private sektor; anbefaler, at der vedtages foranstaltninger til at overvåge processen vedrørende kvinders økonomiske indflydelse, og bemærker, at indkomsten pr. indbygger ifølge IMF vil stige betydeligt, hvis kvinder på lige fod med mænd bidrog til arbejdsstyrken;

Engagere europæiske og internationale virksomheder til at opnå bæredygtig udvikling

29. fremhæver, at potentialet i den private sektors bidrag til en langsigtet bæredygtig udvikling går videre end dens finansielle ressourcer, erfaring og ekspertise og omfatter den lokale etablering af værdikæder og distributionskanaler, som resulterer i jobskabelse, nedbringelse af fattigdom og uligheder, fremme af kvinders rettigheder og muligheder og miljømæssig bæredygtighed, øget rækkevidde og effektivitet og øget adgang til kommercielt tilgængelige og prismæssigt overkommelige produkter, tjenester og teknologi; opfordrer til, at EU i sin udviklingsindsats spiller en betydelig rolle i gennemførelsen af vedtagne internationale standarder såsom FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne og Den Internationale Arbejdsorganisations standarder, herunder samarbejde med virksomheder og investorer for at sikre overensstemmelse med de vejledende principper og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder i deres forretningsaktiviteter og i deres forsyningskæder i udviklingslandene;

30. understreger, at arbejdsmarkedsdialog er afgørende for at sikre, at den private sektor reelt involverer sig i udvikling; understreger, at udviklingslandene har ansvar for at støtte en arbejdsmarkedsdialog mellem den private sektors arbejdsgivere og arbejdstagere og de nationale regeringer som en måde, hvorpå de kan forbedre god regeringsførelse og staternes stabilitet; opfordrer navnlig udviklingslandene til at sørge for, at arbejdsmarkedsdialogen også omfatter eksportforarbejdningszoner og industrielle klynger;

31. understreger, at den private sektor og især lokale SMV'er bør være en del af den politiske dialog sammen med alle andre udviklingspartnere med henblik på at lette den gensidige forståelse og administrere forventningerne og sikre effektivitet og gennemsigtighed; understreger i denne forbindelse den vigtige rolle, EU-delegationerne spiller i udviklingslandene som en platform for sådanne dialoger; fremhæver kooperativernes positive rolle som katalysatorer for en socialt inklusiv udvikling og deres kapacitet til at give forskellige samfundsgrupper flere beføjelser gennem beskæftigelse og indkomstkabelse; påpeger navnlig, at arbejdstagere har dannet fælles kooperativer og sammenslutninger i servicesektoren for at bidrage til deres selvstændige virksomhed i den uformelle økonomi, mens spare- og lånekooperativer i landdistrikterne giver adgang til banktjenester, der mangler i mange samfund og finansierer oprettelsen af små virksomheder og mikrovirksomheder; anerkender, at den private sektor omfatter aktører som f.eks. fairtrade-organisationer, sociale virksomheder, der har sociale og miljømæssige principper, som er en del af deres arbejde; opfordrer Kommissionen til at anerkende disse bestræbelser i dens arbejde om den private sektors rolle i forbindelse med udvikling;

32. opfordrer Kommissionen til at slå til lyd for forslaget fra investorer og andre interessenter om at støtte bindende regler for social, miljømæssig og menneskerettighedsrelateret rapportering fra virksomheder i overensstemmelse med EU's direktiv om ikkefinansiel rapportering, der indgår som et af de nye foreslåede FN-mål for bæredygtig udvikling;

Torsdag den 14. april 2016

33. opfordrer EU til at bidrage til at styrke og opbygge strukturer, netværk og institutioner af nationale aktører fra den private sektor, især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder ved at gøre brug af deres rolle i nationale og regionale politikker;

34. understreger, at en af de vigtigste begrænsninger i øget privat deltagelse i udviklingslandene skyldes manglen på solide projekter som følge af svage retlige, institutionelle og finansielle rammer og håndhævelseskapaciteten samt midler til investeringsplanlægning og projektforberejdelse; opfordrer til øget teknisk bistand til partnerlandenes offentlige virksomheder med henblik på at øge deres kapacitet til at påtage sig ansvaret for forvaltningen af OPP'er og kræve ejerskab ved processens afslutning; understreger nødvendigheden af, at den private sektor lægger op langsigtede investeringer for at skabe afkast, da de er afhængige af deres aktionærer, idet de ellers ville mangle den langsigtede vision, der er nødvendig for afkast i sociale sektorer, som er afgørende for den menneskelige udvikling;

35. bemærker, at den private deltagelse i infrastruktur i udviklingslandene er steget betydeligt fra 18 mia. USD i 1990 til 150 mia. USD i 2013; opfordrer til et fortsat engagement i denne henseende, idet det bemærkes, at den manglende adgang til infrastruktur er en alvorlig hindring for væksten i den private sektor, hvilket undergraver produktion og jobskabelse;

36. fremhæver det enorme potentiale for OPP'er på landbrugsområdet inden for en klart defineret retlig ramme for ejendomsrettigheder for at forhindre landgrabbing og sikring af ejendomsretten til jord og sikre øget og effektiv landbrugsproduktion; glæder sig over, at der i 2014 iværksattes et EU-program, der skal styrke jordforvaltningen i afrikanske lande; anbefaler, at EU og dets delegationer spiller en stadig større rolle i samarbejde med partnerregeringer samt EIB, Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling (IFAD) og andre lignende organer for at engagere den private sektor til at udvikle markedsbaserede løsninger til landbrugets udfordringer; understreger behovet for at skabe finansielle incitamenter for at undgå udelukkelse af fattige afsides befolkningsgrupper og landbrugere, der dyrker afgrøder, som ikke er af nogen væsentlig erhvervsmæssig interesse, eller som sandsynligvis ikke vil være attraktive for agroindustriens partnere; understreger, at sikkerhedsforanstaltninger bør omfatte social og miljømæssig risikovurdering, høring af legitime repræsentanter for de berørte samfund med deres frie, forudgående og informerede samtykke til det pågældende projekt og juridisk støtte til disse samfund, hvis de har behov for det; anmoder Kommissionen om at følge projekter med overvågningsprocedurer og forhandle en revision af kontrakter i de tilfælde, hvor de har vist sig at være skadelige for den lokale befolkning;

37. fremhæver også de risici, der er forbundet med OPP'er inden for landbruget, herunder landgrabbing, hvilket skal forhindres; understreger betydningen af at fokusere bistanden på mindre landbrugere, navnlig kvinder; opfordrer Kommissionen til at knytte alle OPP'er inden for landbrugssektoren, der involverer EU-midler med omfattende foranstaltninger for at beskytte de mindre landbrugere, kvægnomader og andre sårbare brugere af jorden mod potentielle tab af adgang til jord eller vand; understreger, at sikkerhedsforanstaltninger bør omfatte social og miljømæssig risikovurdering som en betingelse for igangsættelse af det pågældende projekt og juridisk støtte til disse samfund, hvis de har behov for det; anbefaler, at projekter under G8's nye alliance erstattes med initiativer som led i det overordnede program for udvikling af landbruget i Afrika (CAADP); understreger, at økonomisk og social kompensation skal være bindende tilsagn, og at alternative udviklingsplaner altid bør tages i betragtning;

38. anbefaler, at EU fortsætter med at støtte projekter for vedvarende og grøn energi i udviklingslande, især i fjerntliggende landdistrikter på en bæredygtig måde; glæder sig over, at en af prioriteterne i EIB's IFE er investering i energi, der er almindeligt anerkendt som et nøgleelement i frigørelse af økonomisk vækst i Afrika; forventer, at innovative finansieringsinstrumenter fremmer den private sektors investeringer i vedvarende energi, energieffektivitet og adgang til energi; opfordrer også EIB og de europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner til at yde yderligere finansiering til investeringsprojekter til fordel for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i Afrika i overensstemmelse med EU's tilsagn og forpligtelser i henhold til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC); minder om, at der bør gives prioritet til små, decentrale, vedvarende energiprojekter uden for nettet for at sikre landdistrikterne adgang til energi og samtidig undgå mulige negative sociale og miljømæssige følger af store energiinfrastrukturer;

Torsdag den 14. april 2016

39. opfordrer indtrængende EU til at udvikle en robust lovramme baseret på kriterier for udviklingseffektivitet, inden for hvilken den private sektor skal fungere, herunder med henblik på fremme af langsigtede kontraktlige OPP'er; opfordrer indtrængende EU til at fremme OPP'er, hvis andre billige og mindre risikable finansieringsmuligheder ikke er tilgængelige, på grundlag af en omkostningseffektiv analyse; opfordrer EU til at gennemføre effektive sikringspolitikker for OPP-projekter for at sikre respekten for menneskerettighederne, herunder kvinders rettigheder;

40. glæder sig over de fremskridt, der er gjort for at samle offentlig-private midler til sundhedspleje og forbedret adgang til lægemidler og med henblik på i stigende grad at udnytte potentialet for teknologioverførsel i udviklingslandene; anbefaler, at EU bliver en facilitator for at åbne nye muligheder for samarbejde ud over adgang til medicin hen imod en reform af dårligt fungerende sundhedssystemer i udviklingslandene; understreger, at støtte til lokale SMV'er og industrivirksomheder kan blive styrket ikke blot ved hjælp af finansieringsinstrumenter, men også gennem teknologioverførsel, kapacitetsopbygning, udvikling af bæredygtige leverandører og forretningsforbindelser;

41. fremhæver, at det er vigtigt at lukke kløften mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet i udviklingslandene; opfordrer Kommissionen til at fremme programmer og støtte offentlige-private partnerskaber, der inddrager alle berørte interessenter fra skoler, universiteter, uddannelsescentre og aktører i den private sektor med henblik på at tilbyde muligheder for uddannelse og erhvervsuddannelse, der er relevante på markedet; tilskynder til oprettelse af institutioner for tosporet erhvervsuddannelse, hvor unge, mens de følger et erhvervsfagligt lærlingeprogram med vægt på praktiske aspekter af et erhverv, også kan have teoretiske forelæsninger på specialiserede erhvervsfaglige skoler;

42. påpeger, at udvikling af regeringernes kapacitet som lovgivere skal styrkes, for at der med succes kan opnås bæredygtig udvikling;

Principper for samarbejde med den private sektor

43. fremhæver, at inddragelse af erhvervslivet kræver en fleksibel tilgang, som ikke kun er skræddersyet på grundlag af de tilsigtede resultater, men også under hensyntagen til i hvilket omfang de lokale forhold er gunstige for private initiativer og investeringer; anbefaler en mere differentieret tilgang med hensyn til de mindst udviklede lande og skrøbelige stater; konstaterer, at investeringer og inddragelse af den private sektor i SDG-sektorer varierer meget på tværs af udviklingslandene; opfordrer donorerne til at give størstedelen af deres bistand til de mindst udviklede lande i form af gavebistand;

44. glæder sig over kriterierne i Kommissionens meddelelse om den private sektor og udvikling med hensyn til levering af direkte støtte til den private sektor; opfordrer til, at der etableres en klart defineret ramme for alle partnerskaber med den private sektor ved at gennemføre benchmarks som f.eks. tiltag rettet mod mikrovirksomheder, strategier for adgang til kredit og integration via beskæftigelse for dårligt stillede grupper, kvinder og unge, hvilket skal sikre overholdelse af princippet om udviklingsvenlig politikkoherens, principperne for udviklingseffektivitet og udviklingspolitiske mål, navnlig reduktion af fattigdom og ulighed; mener, at enhver beslutning om at fremme anvendelsen af OPP'er gennem blanding i udviklingslandene bør være baseret på en grundig vurdering af disse mekanismer i form af udviklingsmæssige indvirkninger, ansvarlighed og gennemsigtighed og på de konklusioner, der kan drages af tidligere erfaringer;

45. er bekymret over, at beskyttelsesforanstaltninger, der skal garantere målrettet anvendelse af offentlige finanser, ikke altid er på plads; understreger, at målbare resultatindikatorer, overvågnings- og evalueringsmekanismer skal være aftalt i den forberedende fase af projektet, samtidigt med at det sikres, at investeringerne er i overensstemmelse med de internationale standarder på menneskerettigheds-, social- og miljøområdet og gennemsigtighed, og at den private sektor betaler sin rimelige del af skatterne; understreger betydningen af risikovurdering, gældsberedtyghed, gennemsigtighed og beskyttelse af investeringer; fremhæver betydningen af de nationale parlamenters og civilsamfundets formelle rådgivende og tilsynsførende rolle med hensyn til at sikre fuld ansvarlighed og gennemsigtighed; anbefaler, at effektiv adgang til klage og domstolsprøvelse og erstatning for ofre for virksomhedernes misbrug bør findes i et udviklingsland, hvor et udviklingsprojekt gennemføres;

Torsdag den 14. april 2016

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at virksomheder, der er involveret i udviklingspartnerskaber, er tilpasset SDG'er og overholder og respekterer principperne for virksomhedernes sociale ansvar (VSA); støtter kraftigt en effektiv og omfattende udbredelse og gennemførelse i og uden for EU af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, og understreger behovet for at træffe alle nødvendige politiske og lovgivningsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe mangler i en effektiv gennemførelse af FN's vejledende principper, herunder vedrørende adgang til klage og domstolsprøvelse; anbefaler, at alle virksomheder, der opererer i udviklingslandene, sikrer en vis grad af gennemsigtighed i overensstemmelse med OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, hvad angår overholdelse af menneskerettighederne, hvilket positivt bidrager til den sociale og miljømæssige velfærd i udviklingslandene, og samarbejder via partnerskaber med civilsamfundsorganisationer; fremhæver, at det er nødvendigt for medlemsstaterne at udarbejde nationale planer til gennemførelse af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder;

47. understreger, at det er nødvendigt, at EU's handels- og udviklingspolitik respekterer udviklingslandenes politiske og økonomiske råderum, navnlig i de mindst udviklede lande, til at opretholde centrale importafgifter, hvor det er nødvendigt, og lette skabelsen af kvalificerede og ordentlige arbejdspladser i den lokale fremstillings- og agroindustri, som kan fungere som katalysatorer for større national værditilvækst, industriel vækst, vækst i eksporten og diversificering, der er af central betydning for inklusiv økonomisk og social fremgang; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme konkrete foranstaltninger, der sikrer, at multinationale virksomheder betaler skat i det land, hvor fortjenesten skabes, og til at fremme en effektiv landeopdelt rapportering fra den private sektors side for således at forbedre kapaciteten til at mobilisere indenlandske ressourcer og fremme fair konkurrence;

48. opfordrer EU til at støtte den igangværende proces med udarbejdelse af et under internationalt juridisk bindende FN-instrument for transnationale virksomheder og andre erhvervsaktiviteter i forbindelse med menneskerettigheder, da dette vil fremhæve de multinationale virksomheders forpligtelser på menneskerettighedsområdet samt virksomheders forpligtelser i forhold til staten og sikre, at der indføres effektive retsmidler for ofre i tilfælde, hvor den nationale kompetence tydeligvis er ude af stand til at retsforfølge disse selskaber effektivt;

49. bifalder Kommissionens synspunkt om, at de strategiske søjler i ILO's dagsorden for anstændigt arbejde bør fremmes som et middel til at tackle uligheder og social udstødelse, særlig blandt de mest marginaliserede grupper, herunder kvinder, børn, ældre og personer med handicap; fremhæver behovet for, at virksomhederne støtter fair behandling af arbejdstagere og garanterer sikre og sunde arbejdsvilkår, social beskyttelse og arbejdsmarkedsdialog, samtidig med at der etableres et konstruktivt forhold mellem arbejdstagere, ledelse og kontrahenter;

Vejen frem: Foranstaltninger, der skal træffes for at gøre den private sektor til en bæredygtig partner i udviklingspolitikken

50. opfordrer EU's institutioner og organer til at etablere en klar og struktureret, gennemsigtig og pålidelig ramme for partnerskaber og alliancer med den private sektor i udviklingslandene, og understreger, at det sideløbende med en øget rolle for den private sektor er vigtigt at udvikle passende sikkerhedsforanstaltninger og institutionelle kapaciteter;

51. opfordrer EU og dets medlemsstater til at udvikle en klar og konkret strategi for at sikre den private sektors tilpasning til de nationale regeringers og civilsamfundets udviklingsprioriteter i udviklingslandene;

52. opfordrer til, at der på EU-plan oprettes sektorspecifikke, multilaterale platforme, der samler den private sektor, civilsamfundsorganisationer, NGO'er, tænketanke og partnerregeringer, donorer, kooperative organisationer, sociale virksomheder og andre interessenter for at overvinde forbeholdene og manglen på tillid mellem partnerne og finde en løsning på de udfordringer, som utilsigtet opstår i forbindelse med fælles interventioner i forbindelse med udviklingssamarbejde; understreger i denne forbindelse den vigtige rolle, som EU-delegationerne spiller i de respektive lande som formidlere af sådanne dialoger; bemærker, at Kommissionens forslag om at styrke de eksisterende mekanismer, som f.eks. det politiske forum for udvikling, er et skridt i den rigtige retning;

Torsdag den 14. april 2016

53. anerkender Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen klart dokumenterer den finansielle og udviklingsmæssige additionalitet af EU's støtte til blandede projekter; støtter Kommissionens hensigt om at udvide anvendelsesområdet for blanding til at omfatte andre områder end infrastruktur såsom bæredygtigt landbrug, sociale sektorer og udvikling af den lokale private sektor, såfremt Kommissionen dokumenterer dette; insisterer dog på, at alle blandingsoperationer skal være i fuld overensstemmelse med principperne for udviklingseffektivitet, herunder ejerskab, ansvarlighed og gennemsigtighed, idet det sikres, at de forfølger SDG'erne; opfordrer Kommissionen til at evaluere mekanismen til blanding af lån og tilskud og til at styrke dens forvaltningskapacitet for så vidt angår blanding af projekter som anbefalet af Revisionsretten; opfordrer Kommissionen til at demokratisere forvaltningen af EU-plattformen for blanding og de regionale blandingsfaciliteter ved korrekt at inddrage alle relevante aktører på lokalt plan, herunder partnerregeringer, nationale parlamenter, den private sektors aktører, fagforeninger og lokalsamfund; opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke kriterierne for etablering af støtteforanstaltninger og fastsættelse af deres beløb og at præcisere merværdien af blanding i de enkelte projekter;

54. opfordrer til en udvidelse af EIB's nuværende eksterne lånemandat med henblik på at øge dens rolle i opnåelsen af bæredygtig udvikling og navnlig til at tage mere aktivt del i den nye strategi for den private sektor — gennem blanding, samfinansiering af projekter og udvikling af den lokale private sektor; opfordrer desuden til øget gennemsigtighed og ansvarlighed i partnerskaber og projekter i forbindelse med EIB; minder om, at EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i udviklingslandene via EU-garantien over for EIB, bør som deres primære mål have at nedbringe og på lang sigt udrydde fattigdom; opfordrer EIB og medlemsstaternes andre udviklingsfinansieringsinstitutioner til at sikre, at virksomheder, der modtager støtte, ikke deltager i skatteunddragelse;

55. opfordrer Kommissionen til at sikre, at partnerskaber og lån til den private sektor med lavindkomstlande og skrøbelige stater er forbundet med direkte tilskud til civilsamfundsorganisationer og bringes på linje med de pågældende landes udviklingsprioriteter for at sikre borgernes engagement og inddrage processer med flere interessenter blandt civilsamfundsorganisationer, lokale myndigheder og fagforeninger;

56. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle EU-delegationer har uddannet og kvalificeret personale, der aktivt er forberedt til at fremme og gennemføre partnerskaber med aktører i den private sektor; bemærker, at tilsagnet om at fremskynde samplacering af EIB's kontorer med EU-delegationer er et skridt i den rigtige retning; opfordrer Kommissionen til at anvende bedste praksis på området i medlemsstaterne, hvis ambassader normalt er »første kontaktpunkt« for den private sektors aktører;

57. opfordrer til et stærkere engagement fra Kommissionens side, når det drejer sig om at udnytte dens politiske vægt og fremme dialogmuligheder med partnerregeringer og lokale myndigheder for at fremme en større og mere positiv interaktion med den private sektor; fremhæver, at landestrategipapirer, nationale vejledende programmer og budgetstøtte kan være de mest værdifulde redskaber til at bane vejen frem for reformer af erhvervslivet i partnerlandene og fremme den indenlandske industrialisering; anbefaler, at EU støtter UNCTAD's handlingsplan for investeringer i SDG'er; henleder opmærksomheden på, at udformningen, struktureringen og gennemførelsen af OPP'er stadig er en udfordrende og kompleks indsats, og at deres succes ligeledes er afhængig af det gunstige miljø, de opererer i;

58. understreger, at ansvaret for en effektiv fælles indsats ikke kun ligger hos donorerne og de involverede virksomheder, men også hos partnerregeringerne; opfordrer EU til at arbejde på at styrke kapacitetsopbygningen i partnerlandene for at vurdere, hvornår der skal deltages i OPP-projekter; understreger, at god regeringsførelse, retsstatsprincippet, en ramme for reform af erhvervslivet, foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, forvaltning af de offentlige finanser og effektive offentlige institutioner er afgørende for investeringer, innovation og udvikling af den private sektor;

Torsdag den 14. april 2016

59. kræver øget fokus på at forbedre donorkoordinationen og den fælles programmering samt stor fokus på opnåelse af målbare resultater og udviklingsresultater for at maksimere virkningen af EU's udviklingspolitik og sikre fuld ansvarlighed for udgifterne til udviklingsbistand;

o

o o

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, UNCTAD, UNIDO og højniveaupanelet om udviklingsdagsordenen efter 2015.
